

UNDERVISNINGSMATERIAL 4

BERÄTTELSEN OM IQBAL MASIH

Källa: [MORAL HEROES](#)

I mitten av 1990-talet kom en begåvad liten pojke att påverka frågan om barnarbete världen över. Iqbal Masih blev inte ens tretton år gammal, men hans uttrycksfulla och välformulerade tal uppmuntrade tusentals skuldsavare och barnslavar att följa hans exempel. Han ökade medvetenheten och förespråkade utbildning så att andra kunde stå upp för sina rättigheter och få slut på orättvisorna i låglönefabriker över hela världen.

Iqbal Masih föddes 1983 i det fattiga området Maridke utanför Lahore i Pakistan. Hans familj hade skulder och hans pappa Saif Masih beslutade att lämna dem när Iqbal var en liten pojke. När han var fyra år gammal behövde Iqbals mamma Inayat pengar för att betala hans äldre brors bröllop. Eftersom familjen redan var skuldsatt lånade hon pengar av en lokal affärsman i Iqbals namn. När deras skuld inte hade betalats av på två år blev hon emellertid tvungen att "låna ut" Iqbal som arbetare för att betala av skulden.

Iqbal blev ett av de många barn som arbetade som skuldsavare i en mattfabrik. Trots att han arbetade 14 timmar varje dag, sex dagar i veckan, tjänade Iqbal aldrig tillräckligt mycket för att kunna betala av skulden eller kostnaderna för sin "lärlingsplats", sina verktyg, sin mat, de böter han fick för sina misstag eller höjda räntor. Även om han ansågs vara en "skuldsatt arbetare", så var han i verkligheten – liksom miljontals andra barn som förslavats av sina arbetsgivare – utan hopp om att återfå sin frihet. Skuldsaveri, barnarbete och slavarbete hade förbjudits enligt pakistansk lag, men förekom likväl i stor utsträckning eftersom regeringen var korrumperad och poliskåren levde på mutor från lokala affärsmän.

Barn borde ha pennor i sina händer och inte verktyg – Iqbal Masih

När Iqbal var tio år gammal bestämde han sig för att fly. Han hade fått utstå varma, obekväma förhållanden, andats in luft som var full av ullpartiklar och vid otaliga tillfällen blivit piskad, pryglad eller skuren om han arbetade för långsamt. Trots att de hade stannat i växten på grund av

undernäring och försvagats på grund av bristande motion lyckades Iqbal och några av hans vänner fly. Han sprang till den lokala polisen och beskrev hur arbetsgivaren slog barnen och höll dem som slavar. Tyvärr var polismannen mer intresserad av att ta emot "hittelön" för förrymda slavar och återlämnade Iqbal till hans ägare, Arshad. På polismannens order kedjades Iqbal fast vid mattmaskinen och Arshad tvingade honom återuppta arbetet genom att använda fysiskt våld och svälta ut honom.

När han var tolv år gammal hittade Iqbal ett sätt att delta vid firandet av den s.k. frihetsdagen, som murarnas fackföreningar arrangerade. Väl där fick Iqbal höra om sina rättigheter som arbetare och att skuldslaveri hade förbjudits några år tidigare. När lagen mot slaveri antogs hade regeringen avskrivit alla företagens skulder så att de i sin tur skulle frigge dem som stod i skuld till dem. I verkligheten var det dock inte många företag som frigav sina slavar. När åhörarna tillfrågades om de ville tala inför publiken ställde Iqbal upp frivilligt. Efter att ha hört Iqbals historia försökte fackföreningsledaren Ehsan Ullah Khan befria Iqbal från slaveriet. Efter att länge ha försökt övertyga Arshad om att hans fabrik var olaglig frigav Arshad Iqbal och några av de andra barnslavarna.

Tolvårige Iqbal blev en framträdande ledare för rörelsen mot slaveri i Pakistan. Han gick i en skola för f.d. barnslavar, som organisationen Bonded Labour Liberation Front (BLLF) drev, och han läste snabbt in fyra års studier på bara två år. När han fick en större förståelse för arbetsrätt och mänskliga rättigheter började han använda sin dynamiska personlighet för att föra slavarbetarnas talan. Han kunde smyga in på fabrikerna och börja fråga ut barnen om deras erfarenheter och om de var slavar. Även om detta var ett oerhört riskfyllt jobb, så gjorde hans undernärd kropp och korta växt att han bara verkade vara i sexårsåldern, och därför uppfattades han sällan som ett hot.

BLLF skickade ut honom för att tala på företag och vid demonstrationer i hela Pakistan där man visste att skuldslaveri existerade. Han utbildade slavarbetarna med sin kraftfulla personlighet och uppmanade dem att fly. Trots dödshot från företagets organiserade maffior som dominerade de olika områdena, fortsatte Iqbal att självsäkert och retoriskt tala emot deras metoder. Man beräknar att fler än 3 000 pakistanska barn rymde från sina ägare efter att ha besökt protestmarscher eller lyssnat på tal och deltagit på möten som arrangerades av BLLF det året.

Hans dramatiska berättelse gjorde att Iqbal Masih började resa till andra länder för att öka medvetenheten om barnslavar och kämpa för deras frigivning. Överallt han reste inspirerade han andra (och i synnerhet barn) till att engagera sig i arbetet för att stoppa barnarbete.

"Jag skulle vilja göra det som Abraham Lincoln gjorde... jag skulle vilja göra det i Pakistan" – Iqbal Masih

Efter en resa till USA, där han hade hållit tal i december 1994, återvände Iqbal hem till Pakistan. De få månader han hade kvar att leva gick han i skolan i hopp om att bli en advokat som skulle kämpa för människor i skuldslaveri.

Den 16 april 1995 mördades Iqbal när någon sköt honom bakifrån med ett hagelgevär. Han cyklade med några vänner och var på väg hem efter att ha besökt gudstjänsten i kyrkan tidigare den dagen.

I den officiella polisrapporten stod det att geväret avfyrades av misstag av en lokal bonde vid namn Ashraf Hero. Polisen hävdade att han erkände olyckan efter flera timmars tortyr. Eftersom Iqbal var en av den lokala mattindustrimaffians främsta fiender undersökte den pakistanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna mordet, men man enades snabbt om att stå bakom polisens version.

EUROPEISKA HISTORIENS HUS

Trots den officiella rapporten tror de flesta att Iqbal Masih mördades av en hantlangare för mattindustrimaffian och att Ashraf Hero sattes dit för mordet, eftersom maffian redan hade försänkningar inom polisen.

I våra ögon är Iqbal Masih en hjälte eftersom han modigt stod upp för barnslavar och skuldsslavar i Pakistan och i övriga världen. Hans liv blev kort, men hans passionerade och tydliga budskap uppmuntrade tusentals människor att frigöra sig och inspirerade många fler världen över att delta i hans kamp. Man uppskattar att det fortfarande finns 75 000 slavar i dagens Pakistan. En organisation, [Free the Children](#), grundades av en ung man från Kanada som hette Craig Kielburger och som hade hört talas om Iqbals historia och ville göra skillnad.

Källa: [MORAL HEROES](#), skriven av J. Kile | senast uppdaterad den 8 maj 2012